

Nyttårstale Skuibakken 31.12.2015 - Avduking av relieff Harald Økern

Kultursjef i Bærum Berit Inger Øen

Tusen takk for invitasjonen, og at jeg får være med på denne markeringen ved utgangen av det gamle året og ved starten på et nytt år.

For et vakkert skue det var å se Skuibakken opplyst, og alle med fakler opp dette historiske symbolet på norsk skisport.

Skuibakken har vært et samlingspunkt, ikke bare for skuibeboere, men faktisk for en hel skinasjon.

Hoppporten sies å være urnorsk, det var en folkesport. For mange er nettopp hoppbakken symbolet på det typisk norske. Holmenkollen er Norges nest mest besøkte turistmål.

Å hoppe på ski, var en gang like selvfølgelig som langrennssporten. Var man skiutøver, hoppet man også på ski. Og vi har vel alle som har hatt ski på bena, et forhold til hoppporten. Om det ikke er i slike bakker som dette, har vi vel alle bygget oss små hoppbakker, tråkket ovarenn og unnarenn, forsøkt oss på lange svev og elegante nedvalg. Og kanskje håpet på en ny rekord,- var man heldig svevde man kanskje helt til 5 meter.

Denne bakken var i sin tid en sensasjon pga størrelse, og mange fant veien hit. Skuibakken var ved siden av Holmenkollen og Vikersundbakken en av de viktigste bakkene i landet. Men det var ikke for hvem som helst å hoppe her. Harald Økern, var en stor idrettsutøver, mestret både langrennssporet og store bakker som Skuibakken. Ja, det var og er tøffe idrettsutøvere som våger å slippe seg utfor i slike hoppbakker.

For noen år tilbake var jeg på besøk i Hallingdal, hvor jeg kommer fra. I forbindelse med et arrangement kunne man prøve seg i strikkhopp. Den første som skulle prøve seg var en kar på over 70 år, og da han oppe på plattformen ble spurt om han var nervøs, svarte han: «Nei du veit, e æ ein gammal sjihøppar», så hoppet han og hadde det mest elegant hoppet som stod til 20 i stil.

Hoppporten har utviklet seg. Bakkenes krav til utforming har endret seg. Skuibakken har vært gjennom flere ombygginger. Nå hoppes det også om sommeren,- på plast. Også teknikken har utviklet seg. En gang skulle skiene være samlet. Det ble regnet som fin stil å veive med armene. Utrengninger og resultatene kunne hende ikke var klare før dagen etter. Men fortsatt i dag så gjelder både lengde og stil. Og interessen for hoppporten lever fortsatt. Hele 800 mill. TV-seere vil i disse dager følge hopperne gjennom hoppuka. Altså, fortsatt ikke en ubetydelig sport og vi lar oss fortsatt fascinere.

Kongefamilien har alltid fulgt hoppporten, her i bakken og på utøversiden. Kronprins Olav og senere Kong Olav var en habil hopper. Når dagens kongepar skal feire sine 25 år som regenter, ønsker de som gave at slottsplassen og parken skal bli arena for et stort arrangement på snø, og at det bygges en hoppbakke midt på slottsplassen. Ski- og hoppporten betyr fortsatt mye for det norske folk.

I 2010 overtok Skuibakkens Venner eierskap til Skuibakken fra Bærum's Skiklubb. Dette ansvaret har Skuibakkens venner skjøttet på en utmerket måte. De har tatt vare på hoppbakken. De skaper fortsatt liv i bakken med en rekke arrangementer, og de tar vare på historien ved å formidle historien.

De forteller historien videre ved nå å hedre "Skuibakkens Far" Harald Økern.

Det er derfor en stor ære for meg nå å få lov å avduke dette relieffet av Harald Økern, som har betydd så mye for Skuibakken, men også for norsk hoppport.

Jeg vil også få benytte anledningen til å ønske alle et riktig godt nytt år!